

เส้นทางการศึกษาหลังโควิด-19 : การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างชั้นเรียนแบบดั้งเดิมและออนไลน์สำหรับนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการ

THE EDUCATIONAL PATHWAY POST-COVID-19: A COMPARISON OF ACADEMIC PERFORMANCE BETWEEN TRADITIONAL AND ONLINE CLASSROOMS FOR SERVICE INDUSTRY STUDENTS

อิสระพงษ์ พลธานี, อริยา พงษ์พานิช, บรูสทุธิ์ แสนคำ, เชิญขวัญ ขำเปรม, และกฤษณ์ เลียงพันธ์

Issarapong Poltanee, Ariya Pongpanich, Borisuth Saenkam, Chearnkwan Khamprem, and Krit Leangphan

คณะอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

Faculty of Hospitality Industry, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus

E-mail: issarapong.p@ku.th

Received January 27, 2024; Revised May 16, 2024; Accepted August 21, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมรวมถึงผลกระทบของโรคระบาดต่อการเรียนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการภายหลังการได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนออนไลน์ โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 462 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติและการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA : Analysis of Covariance)

ผลการวิจัยจากการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมของการเรียนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการพบว่า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.98) และผลกระทบของโรคระบาด COVID-19 ที่ส่งผลต่อการเรียนของนิสิต พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.01) และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนออนไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่านิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียนและมีพฤติกรรมการเรียนที่ดี รวมทั้งการมีพฤติกรรมการเรียนทั้งสองลักษณะนั้นมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแตกต่างกัน ซึ่งจากผลการศึกษาจะเป็นการช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมและผลกระทบของการเรียนในช่วงโควิด-19 ต่อนิสิต ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

คำสำคัญ : โรคระบาด COVID-19, ผลกระทบต่อผลการเรียน, นิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการ

Abstract

This research focuses on studying the behaviors and impacts of the pandemic on the learning outcomes of students in the service industry faculty following the effects

of the COVID-19 situation and comparing the academic achievements between behaviors in normal classroom learning and online learning outside the classroom. This quantitative study utilized a questionnaire as a research tool, targeting 462 students from the Faculty of Service Industry at Kasetsart University, Kamphaeng Saen campus. The data were analyzed by using descriptive statistics and Analysis of Covariance (ANCOVA).

The findings revealed that the learning behavior of students in the service industry faculty was significantly high (average score of 3.98), and the impact of the COVID-19 pandemic on their learning was also considered substantial (average score of 4.01). There was a statistically significant difference at the 0.05 level in academic achievements between normal classroom learning behaviors and online learning outside the classroom. The results indicated that students were highly motivated in their studies and exhibited positive learning behaviors. The presence of both types of learning behaviors significantly influenced on the academic achievements of students differently. From these findings, it became the evident that understanding the behaviors and impacts of learning during the COVID-19 pandemic on students was crucial. This understanding will be beneficial for the further development of more effective teaching and learning systems. The adaptive challenges presented by the pandemic have necessitated an urgent reevaluation of educational strategies to ensure continuity and effectiveness in learning. The transition to online learning, while challenging, has also opened avenues for innovation in pedagogical approaches and technology integration.

Keywords: COVID-19 Epidemic, Impact on Academic Performance,
Faculty of Hospitality Industry Students

บทนำ

การระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) นับเป็นวิกฤตการณ์ครั้งสำคัญที่ส่งผลกระทบอย่างมหาศาลต่อทุกภาคส่วนทั่วโลก (World Health Organization, 2020) โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการศึกษาซึ่งจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนไปอย่างสิ้นเชิง เนื่องจากโรคระบาดเริ่มต้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ที่เมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน (World Health Organization, 2020) แล้วแพร่กระจายอย่างรวดเร็วทั่วโลก จนองค์การอนามัยโลกต้องประกาศให้เป็นการระบาดใหญ่ (Pandemic) (World Health Organization, 2020)

ในประเทศไทยผลกระทบดังกล่าวส่งผลให้สถาบันการศึกษาและนิสิตต้องปรับตัวอย่างมาก โดยเฉพาะนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ที่จำเป็นต้องปรับตัวเข้ากับรูปแบบการเรียนการสอนใหม่ (กระทรวงสาธารณสุข, ประเทศไทย, 2563) ความท้าทายที่เกิดขึ้นไม่เพียงแต่ในด้านเทคโนโลยีและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเท่านั้น แต่ยังรวมถึง

การรักษามาตรฐานการศึกษาและการประเมินผลที่มีคุณภาพในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป (กรมสุขภาพจิต, ประเทศไทย, 2563)

การเปลี่ยนผ่านสู่การเรียนออนไลน์นำมาซึ่งความท้าทายหลายประการ เช่น ปัญหาการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการเรียนออนไลน์ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2563) นอกจากนี้ นิสิตและอาจารย์ยังต้องปรับตัวให้เข้ากับวิธีการสอนและการเรียนรู้แบบใหม่ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต (Toquero, 2020)

การปรับตัวและการพัฒนาทางการศึกษาต่อวิกฤต COVID-19 ในประเทศไทยได้แสดงให้เห็นถึงความยืดหยุ่นและความพยายามในการรักษาคุณภาพการศึกษาสำหรับนิสิต การเปลี่ยนไปใช้รูปแบบการเรียนออนไลน์ไม่เพียงแต่เป็นการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินเท่านั้น แต่ยังเป็นโอกาสในการพัฒนาวิธีการสอนและการเรียนรู้ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ในระยะยาว (Johnson, N., 2021) นอกจากนี้วิกฤต COVID-19 ยังส่งผลกระทบทางสังคมและจิตใจต่อนิสิตโดยการขาดการติดต่อสังคมและความเครียดจากการเรียนออนไลน์ได้กลายเป็นปัญหาที่สำคัญที่ต้องได้รับการจัดการ (Smith, J., & Denson, L., 2020)

จากเหตุผลข้างต้นคณะผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษามุ่งหวังที่จะเข้าใจผลกระทบทางการศึกษา และการศึกษาพฤติกรรม รวมถึงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างพฤติกรรม การเรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนออนไลน์ ที่จะพัฒนาเป็นประเด็นเสนอแนะ นำเกี่ยวกับวิธีการสนับสนุนการเรียนรู้และส่งเสริมสุขภาพจิตและสังคมสำหรับนิสิตภายหลังสภาวะวิกฤตที่ สะท้อนผลจากการเรียนการสอน ซึ่งการวิเคราะห์ผลกระทบของโรคระบาด COVID-19 ต่อการเรียน การสอนและนิสิตของคณะอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนจะ เป็นการเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการปรับตัวและพัฒนาอย่างต่อเนื่องของภาคการศึกษาผ่านความ ร่วมมือระหว่างนิสิต อาจารย์ และผู้บริหารสถาบันการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างระบบการศึกษาที่ มีความยืดหยุ่นและสามารถตอบสนองต่อวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Lee, A., 2020)

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

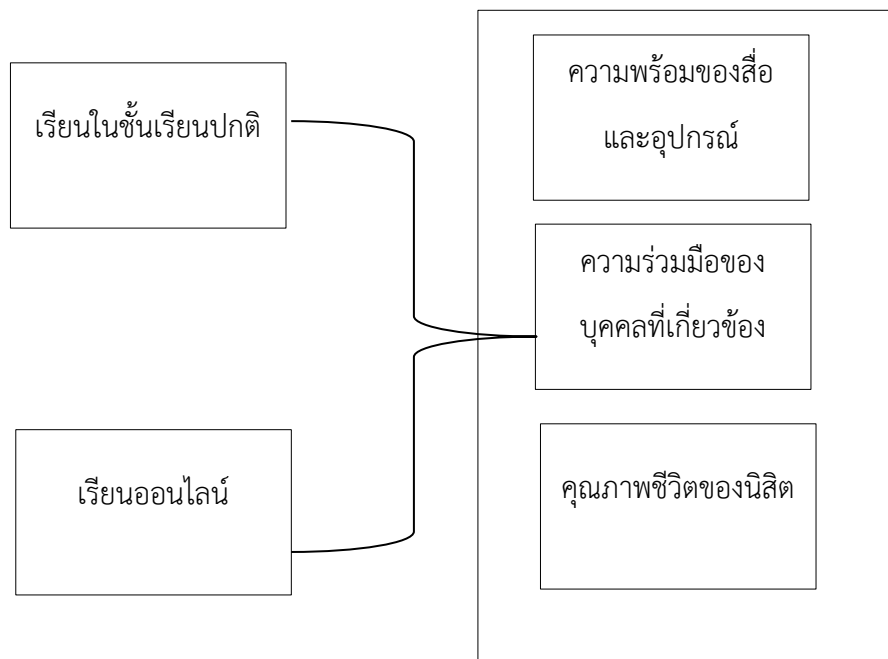
1. เพื่อศึกษาพฤติกรรม การเรียนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการภายหลังการได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของโรคระบาด COVID-19 ต่อการเรียนของนิสิตคณะอุตสาหกรรม บริการภายหลังการได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างพฤติกรรม การเรียนในชั้นเรียนปกติกับ การเรียนนอกชั้นเรียนออนไลน์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) เพื่อประเมินผลกระทบของโรค ระบาดต่อพฤติกรรม การเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีการควบคุมปัจจัยรบกวนที่อาจมีผลต่อ ผลลัพธ์ กรอบแนวคิดนี้ช่วยให้สามารถวัดและเปรียบเทียบผลกระทบที่แท้จริงของการเปลี่ยนแปลง

เหล่านี้ต่อการเรียนรู้ของนิสิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการเรียนการสอนออนไลน์เทียบกับการเรียนในชั้นเรียนปกติ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจความท้าทายและโอกาสที่นิสิตและผู้สอนต้องเผชิญในยุคของการระบาดของโรค COVID-19 โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังแสดงในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ทบทวนวรรณกรรม

พฤติกรรมการเรียนรู้

การเตรียมตัวก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาของ Zimmerman (2002) พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวก่อนเรียนด้วยการกำหนดเป้าหมาย ทบทวนบทเรียนล่วงหน้า และสรุปความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง มีแนวโน้มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เตรียมตัว นอกจากนี้ การศึกษาของ อรพินท์ และคณะ (2563) พบว่า พฤติกรรมระหว่างเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ได้แก่ การจดบันทึก การตั้งคำถามและตอบคำถาม รวมทั้งการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ส่วนการศึกษาหลังเรียนของ Dhawan (2020) พบว่า การทบทวน สรุปย่อ และเชื่อมโยงความรู้ ช่วยให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและจดจำได้นาน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น การเตรียมตัวก่อน ระหว่าง และหลังการเรียน จึงมีความสำคัญอย่างมากต่อนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งการศึกษาเรื่องการเตรียมตัวก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนของนิสิตระดับมหาวิทยาลัย สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อคณะอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนในหลายประการที่จะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิต และนำมาพัฒนากลยุทธ์การสอนให้สอดคล้อง เพื่อส่งเสริมให้นิสิตเตรียมตัวและทบทวนบทเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเป็นการช่วยให้นิสิตตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมตัวก่อนเรียน มีส่วนร่วมระหว่างเรียน และทบทวน

บทเรียนหลังเรียน ซึ่งจะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ดังนั้น การศึกษาในประเด็นนี้จึงก่อให้เกิดประโยชน์ในวงกว้าง และสามารถนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ยกระดับคุณภาพบัณฑิต และคุณภาพการศึกษาของคณะมหาวิทยาลัยได้ในระยะยาว

ผลกระทบของโรคระบาด COVID-19 ต่อการเรียนรู้

การระบาดของ COVID-19 ได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันในระบบการศึกษาทั่วโลก ส่งผลให้สถาบันการศึกษาต้องปิดตัวและเปลี่ยนไปใช้รูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่เพียงแต่ท้าทายความพร้อมและความสามารถในการปรับตัวของทั้งผู้เรียนและผู้สอนเท่านั้น แต่ยังเปิดเผยถึงความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่เกิดจากการขาดแคลนอุปกรณ์และการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตสำหรับการเรียนออนไลน์ (Dhawan, 2020; UNESCO, 2020) ความจำเป็นในการปรับตัวและการมีสื่อและอุปกรณ์ที่เหมาะสมจึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ไม่สามารถมองข้ามได้ในสถานการณ์การแพร่ระบาดนี้ นอกจากนี้ผลกระทบของ COVID-19 ต่อสุขภาพจิตของผู้เรียนก็เป็นอีกหนึ่งด้านที่สำคัญและต้องได้รับการพิจารณาอย่างจริงจัง การแยกตัวและความโดดเดี่ยวไม่เพียงแต่นำไปสู่ความเครียด ความวิตกกังวล และความซึมเศร้าเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษา (Cao et al., 2020). ดังนั้นความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์ความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และการสนับสนุนด้านสุขภาพจิตจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การเรียนการสอนออนไลน์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น (Toquero, 2020; Cao et al., 2020)

ดังนั้นการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของ COVID-19 ต่อระบบการศึกษาไม่เพียงแต่มุ่งเน้นถึงความจำเป็นในการมีการเตรียมการและการปรับตัวที่ดีเท่านั้น แต่ยังเน้นถึงความสำคัญของการสนับสนุนด้านอุปกรณ์ การร่วมมือ และสุขภาพจิตในการพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพและเท่าเทียมกัน การตอบสนองต่อความท้าทายเหล่านี้จะกำหนดทิศทางของการศึกษาในอนาคตและส่งผลต่อการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนในระยะยาว

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมรวมถึงผลกระทบของโรคระบาดต่อการเรียนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการภายหลังการได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนออนไลน์ ซึ่งมีกระบวนการดำเนินงานวิจัย ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาผลกระทบของโรคระบาด COVID-19 ที่ส่งผลต่อการเรียนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการ ภาควิชา วิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีการกำหนดประชากรที่เป็นการอธิบายขั้นตอนในการได้มาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา โดยสามารถกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการ วิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน และได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนประชากร จากการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการกำหนดขนาดตัวอย่าง (Sample size) ในการทดสอบแบบสอบถามกับตัวอย่าง (Sample size) จำนวน 40 ชุด และคำนวณหาค่า Partial R^2 เพื่อนำไปประมาณค่าขนาดตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม

G*Power ซึ่งเป็นโปรแกรมที่สร้างจากสูตรของ Cohen (Cohen, 1977) จากการประมาณค่าตัวอย่างโดยมีค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) เท่ากับ 0.0683 คำนวณจากค่าตัวอย่าง 40 ชุด ความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนในการทดสอบประเภทหนึ่ง (α) เท่ากับ 0.1 จำนวนตัวแปรทำนายเท่ากับ 10 อำนาจการทดสอบ ($1-\beta$) เท่ากับ 0.95 (Cohen, 1962) ทำให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 462 ตัวอย่าง และข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งจะมีลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ จำนวน 5 ระดับ ตามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิต โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวที่เป็นคำถามแบบปลายปิด ซึ่งมีลักษณะของข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะของผู้บริโภค ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของการเรียนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการ โดยข้อมีประเด็นคำถามประกอบด้วย การเตรียมตัวก่อนการเรียน ระหว่างการเรียน และภายหลังการเรียน ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบของโรคระบาด COVID-19 ที่ส่งผลต่อการเรียนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยข้อมีประเด็นคำถามประกอบด้วย ความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์ ความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้อง และคุณภาพชีวิตของนิสิต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้ดำเนินการการศึกษาดังนี้ 1. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามโดยเป็นไปตามกรอบแนวความคิดในการวิจัย 2. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางนำมาสร้างข้อคำถาม หลังจากนั้นทำการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งผลการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ซึ่งผลของการวิเคราะห์มีค่าอยู่ระหว่าง 0.85 – 1.00 4. นำแบบสอบถามวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) เป็นรายข้อในส่วนข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ในส่วนของข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าครอนบักแอลฟา (Cronbach Alpha) ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อมีผลทดสอบอยู่ระหว่าง 0.67– 2.00 และการวิเคราะห์ค่า Corrected Item–Total Correlation ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.45–0.71 ส่วนการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัก (Cronbach) มีผลการวิเคราะห์เท่ากับ 0.952

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการอธิบายข้อมูลพื้นฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA : Analysis of Covariance) ที่เป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้เพื่อควบคุมหรือปรับปรุงผลกระทบของตัวแปรปรวน (covariate) หนึ่งตัวหรือมากกว่าในการทดลองที่มีการวัดผลเป็นตัวแปรตาม (dependent variable) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ปล่อยให้ตัวแปรปรวนเหล่านั้นมีผลต่อการวิเคราะห์

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 มีอายุ 18-22 ปี จำนวน 409 คน คิดเป็นร้อยละ 88.5 มีอาชีพ นักเรียน/นักศึกษา ทั้งหมด จำนวน 462 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 มีรายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 และมีภูมิลำเนากรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 ตามลำดับ โดยระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมของการเรียนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.98 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.363 ซึ่งเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ย ดังนี้

1. **ด้านการเตรียมตัวก่อนการเรียน** โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นิสิตมีเวลาอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียน มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.03 รองลงมาคือ มีระยะเวลาให้นิสิตเตรียมตัวก่อนการเรียนอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.91 และนิสิตมีสภาพร่างกายและจิตใจที่พร้อมก่อนการเรียน มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.87 ตามลำดับ

2. **ด้านระหว่างการเรียนรู้** โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นิสิตมีความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.03 รองลงมาคือ นิสิตรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.00 และนิสิตมีสมาธิจดจ่อในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.94 ตามลำดับ

3. **ด้านภายหลังการเรียนรู้** โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.09 รองลงมาคือ นิสิตมีความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.02 และนิสิตรู้สึกมีความสุขในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบของโรคระบาด COVID-19

ประเด็นในการศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
1) ความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์			
1. นิสิตสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตได้	4.03	.861	มาก
2. ความทันสมัยของสื่อ เอกสารและอุปกรณ์ ประกอบการ เรียนการสอน	4.05	.837	มาก
3. นิสิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เช่น สถานที่ถูกสุขลักษณะ ไม่มีเสียงรบกวนจากรอบ ข้าง	3.95	.804	มาก
4. อาคาร สถานที่ มีความสะดวกสบายต่อการ เรียนอย่างเหมาะสม	4.02	.841	มาก

ประเด็นในการศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
5. ภาพรวมด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการเรียนการสอนวิกฤติ COVID 19	3.96	.797	มาก
รวม	4.00	.381	มาก
2) ความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้อง			
1. หน่วยงานด้านการสื่อสารและการศึกษาที่จะต้องแก้ปัญหาด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์	4.08	.812	มาก
2. การให้บริการด้านสัญญาณและโปรแกรมที่ผู้เรียน ผู้สอน สามารถเข้าถึงได้	4.11	.824	มาก
3. ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาและส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนด้านบวกของผู้เรียน	4.04	.822	มาก
4. ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นของสถานการณ์ COVID 19 และมีวินัยในตนเองในการศึกษา	3.92	.804	มาก
รวม	4.04	.434	มาก
3) คุณภาพชีวิตของนิสิต			
1. นิสิตได้นอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ	3.87	.820	มาก
2. นิสิตได้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ	3.95	.810	มาก
3. นิสิตมีการเดินทางออกนอกที่อยู่อาศัยสม่ำเสมอ	4.09	.821	
4. นิสิตมีการสื่อสารกับเพื่อน ครอบครัว และอาจารย์ผู้สอน	3.96	.802	มาก
5. นิสิตมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งด้านกาย จิตใจ และสังคม	3.94	.807	มาก
6. นิสิตพอใจกับการป้องกันตัวเอง โดยการสวมหน้ากากอนามัย พกเจลแอลกอฮอล์ อยู่เสมอ	4.14	.828	มาก
รวม	3.99	.337	มาก
ผลรวม	4.01	.223	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผลกระทบของโรคระบาด COVID-19 ที่ส่งผลต่อการเรียนของนิสิต พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.01 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.223 ซึ่งเมื่อพิจารณาารายด้านพบว่ามีค่าเฉลี่ย ดังนี้

1. **ด้านความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์** โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความทันสมัยของสื่อ เอกสารและอุปกรณ์ประกอบการ เรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.05 รองลงมาคือ นิสิตสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตได้ มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.03 อาคาร สถานที่ มีความสะดวกสบายต่อการเรียนอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.02 ภาพรวมด้านอุปกรณ์และสถานที่ในการเรียนการสอนวิกฤติ COVID 19 มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.96 และนิสิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เช่น สถานที่ถูกสุขลักษณะ ไม่มีเสียงรบกวนจากรอบข้าง มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.95 ตามลำดับ

2. **ด้านความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้อง** โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การให้บริการด้านสัญญาณและโปรแกรมที่ผู้เรียน ผู้สอน สามารถเข้าถึงได้ มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.11 รองลงมาคือ หน่วยงานด้านการสื่อสารและการศึกษาที่จะต้องแก้ปัญหาด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.08 ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาและส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนด้านบวกของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.04 และผู้เรียนต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับความจำเป็นของสถานการณ์ COVID 19 และมีวินัยในตัวเองในการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.92 ตามลำดับ

3. **ด้านคุณภาพชีวิตของนิสิต** โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นิสิตพอใจกับการป้องกันตัวเอง โดยการสวมหน้ากากอนามัย พกเจลแอลกอฮอล์ อยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.14 รองลงมาคือ นิสิตมีการเดินทางออกนอกที่อยู่อาศัยสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.09 นิสิตมีการสื่อสารกับเพื่อน ครอบครัว และอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.96 นิสิตได้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.95 นิสิตมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งด้านกาย จิตใจ และสังคม มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.94 และนิสิตได้นอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.87 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนออนไลน์

ความแปรปรวน	SS	DF	MS	F	Sig.
ตัวแปรรวม	65.1	1	76.400	79.595	0.000
กลุ่ม	1.871	1	1.982	2.262	0.036
ความคลาดเคลื่อน	67.21	98	0.761		

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนปกติกับการเรียนออนไลน์ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 พบว่าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.871 และค่าเฉลี่ยของผลการเรียนระหว่างสองรูปแบบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าพื้นที่ใต้โค้งนิจิตมาตรฐาน (ANCOVA) เท่ากับ 67.21 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) เท่ากับ 0.761

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมของการเรียนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยสามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ ดังนี้

1.1 การเตรียมตัวก่อนเรียนเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ โดยนิสิตมักใช้เวลาอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Brown & Smith (2021) เกี่ยวกับการเป็นนักเรียนที่มีการควบคุมตนเอง นอกจากนี้ การจัดการเวลาและการเตรียมตัวช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลดความเครียด (Macan et al., 1990) ดังนั้นการพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลายและการวางแผนเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อสนับสนุนให้นิสิตสามารถจัดสรรเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จทางวิชาการ

1.2 การเตรียมตัวก่อนเรียนมีความสำคัญต่อความสำเร็จทางการเรียน นิสิตที่ใช้เวลาอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอแสดงให้เห็นถึงการจัดการเวลาและการควบคุมตนเองที่ดี นอกจากนี้ การพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลายช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และส่งเสริมความสำเร็จทางวิชาการ (Macan et al., 1990) ดังนั้นการเตรียมตัวก่อนเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ การใช้เวลาอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนแสดงถึงการจัดการเวลาและการควบคุมตนเองที่ดี นอกจากนี้ การพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลายช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และความสำเร็จทางวิชาการ ซึ่งช่วยลดความเครียดและปรับปรุงผลการเรียน

1.3 งานวิจัยชี้ว่าความกระตือรือร้นในการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลการเรียนที่ดีขึ้น (ปิยะพร และคณะ, 2563) สอดคล้องกับการศึกษาระดับนานาชาติที่เน้นปัจจัยส่วนบุคคล สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ และการเข้าถึงทรัพยากรการศึกษา (Sunshine et al., 2021; Xie & Hu, 2020; Yigermal, 2020) ความกระตือรือร้นในการเรียนสร้างแรงจูงใจภายใน ทำให้นิสิตเพียรพยายาม ตั้งใจเรียน และมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น นำไปสู่ผลการเรียนและการพัฒนาทักษะที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นพลังสำคัญให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ

2. ประเด็นผลกระทบของโรคระบาด COVID-19 ที่ส่งผลต่อการเรียนของนิสิต โดยสามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ ดังนี้

2.1 ด้านความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากผลกระทบจากโรคระบาด COVID-19 ทำให้ต้องเตรียม สื่อ เอกสาร และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยมากขึ้น และพร้อมต่อให้บริการกับนิสิต และยังสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตได้ดี เพราะยุคสมัยเปลี่ยนไปในด้านเทคโนโลยีมากขึ้นอินเทอร์เน็ตจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียน นอกจากนี้ อาคาร สถานที่ควรมีความสะดวกสบายต่อการเรียนอย่างเหมาะสมอีกด้วย เพราะจะทำให้มีแรงจูงใจที่จะตั้งใจเรียนมากขึ้นด้วย เพราะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะ ไม่มีเสียงรบกวนจากรอบข้าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาพรณ เจนสันติกุล (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนการสอนด้วยห้องเรียนออนไลน์ ในเรื่องการรับมือของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนจากที่เรียนในห้องนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ

แต่เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ทำให้จำเป็นต้องปรับตัวสู่รูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ ส่งผลให้ต้องเตรียมความพร้อมด้านสื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น เพื่อให้การเรียนรู้ออนไลน์มีประสิทธิภาพ (Jenasantikul, 2021) และจากประเด็นในด้านความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจอธิบายได้ว่าการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ส่งผลให้สถาบันการศึกษาต้องเร่งพัฒนาความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้รองรับรูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ อีกทั้งยังได้จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเพียงพอเพื่อจัดหาและปรับปรุงอุปกรณ์เทคโนโลยีให้ทันสมัย ตลอดจนสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตและโครงข่ายสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงนำไปสู่การยกระดับความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์ให้อยู่ในระดับสูง

2.2 ด้านความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เกิดจากการให้บริการด้านสัญญาณและโปรแกรมที่ผู้เรียน ผู้สอนที่มีความร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับสูง เนื่องจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้บริการสนับสนุนการเรียนออนไลน์อย่างครบถ้วน ทั้งด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ต ระบบโปรแกรมเรียนออนไลน์ และการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการใช้งาน นอกจากนี้ บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังมีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีบุคลิกภาพที่ดีในการให้บริการและช่วยเหลือผู้เรียน ด้วยการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ความร่วมมือโดยรวมอยู่ในระดับสูง

2.3 ด้านคุณภาพชีวิตของนิสิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเกิดจากความพอใจกับการป้องกันตัวเอง โดยการสวมหน้ากากอนามัย พกเจลแอลกอฮอล์อยู่เสมอ และมีการพักผ่อนที่เพียงพอ เพราะนิสิตหลายคนมักเดินทางออกนอกที่อยู่อาศัยเสมอ เพื่อไปพบปะกับเพื่อนหรือครอบครัว ทำให้ต้องมีการป้องกันเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและคนรอบข้าง เพื่อเป็นการรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Dhawan, S. (2020). ที่อธิบายว่ารูปแบบวิถีชีวิตใหม่ประกอบด้วยวิถีคิด วิถีเรียนรู้ วิถีสื่อสาร วิถีปฏิบัติและวิถีการจัดการ การใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงและรุนแรงอย่างใดอย่างหนึ่งทำให้นักมนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบันมากกว่าจะดำรงรักษาวีถิ์ดั้งเดิม หรือหวนหาอดีต สอดคล้องกับแนวคิดของ Jenasantikul, N. (2021). ที่อธิบายความสามารถและศักยภาพ โดยรวมของวัยเรียนว่าอยู่ในช่วงที่สามารถปรับตัวเข้ากับเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและดูแลรักษาสุขภาพของตนเองได้ สามารถควบคุมอารมณ์และแสดงบทบาททางสังคมได้อย่างเหมาะสม สามารถสร้างสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลอื่นทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศได้ รวมทั้งต้องการรู้จักและพัฒนาตนเองให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม สามารถเลือกค่านิยมเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตตนเองได้ และมีการพัฒนาทักษะในการเป็นพลเมืองที่ดี

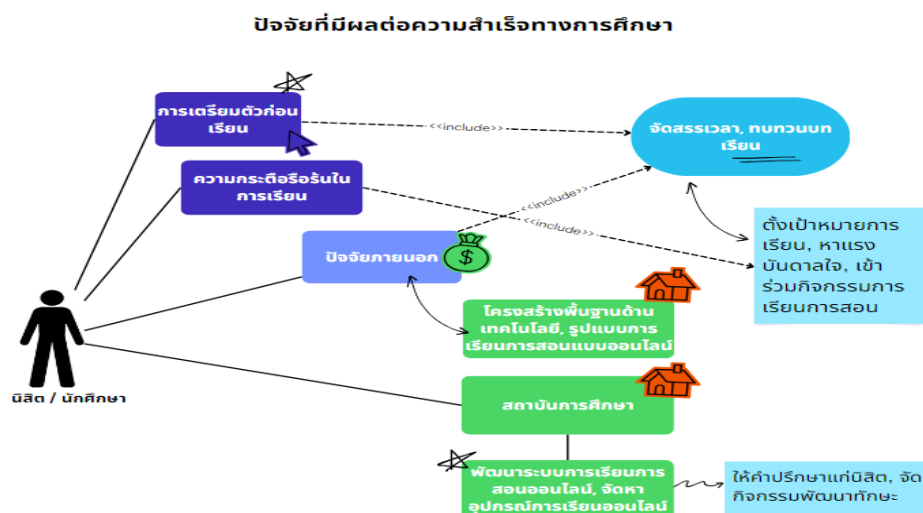
ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติกับการเรียนแบบออนไลน์ในช่วงการแพร่ระบาดของ COVID-19 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความท้าทายในการปรับตัวต่อรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ การขาดปฏิสัมพันธ์โดยตรงระหว่างผู้สอนและผู้เรียน รวมถึงปัจจัยด้านความพร้อมของเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (Dhawan, 2020) อย่างไรก็ตาม การเรียนออนไลน์ก็มี

ประโยชน์ในแง่ของความยืดหยุ่นและการเข้าถึงได้ง่ายกว่า จึงจำเป็นที่สถาบันการศึกษาจะต้องพัฒนากลยุทธ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนออนไลน์และสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพต่อไป (Ali, 2020; Mukhtar et al., 2020)

นอกจากนั้นจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติกับการเรียนนอกชั้นเรียนออนไลน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถทำการสังเคราะห์ในประเด็นดังกล่าวได้ว่าจากความคิดเห็นที่หลากหลายของนิสิตการเรียนรู้ออนไลน์ในช่วงโควิด-19 ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนออนไลน์ไม่สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีข้อกังวลเกี่ยวกับแรงจูงใจ การตีความแนวคิด และการจดจำ สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าแม้การเรียนออนไลน์จะมีความยืดหยุ่นบางประการ แต่อาจไม่สามารถทดแทนการมีส่วนร่วมและประสิทธิภาพของการเรียนในห้องเรียนแบบดั้งเดิมได้สำหรับผู้เรียนทุกคน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

แผนภาพที่ 2 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา

จากการศึกษาทำให้เกิดข้อค้นพบได้นิสิตควรมีการเตรียมตัวก่อนเรียนโดยเฉพาะการจัดสรรเวลาและทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จทางการเรียน เนื่องจากผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารเวลาและการควบคุมตนเองได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ความกระตือรือร้นในการเรียนยังเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะนิสิตที่มีความกระตือรือร้นย่อมมีแรงจูงใจภายในในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอันจะนำไปสู่ความพยายามและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น รวมถึงนำไปสู่ผลการเรียนและการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่ดีขึ้นตามมา นอกจากนี้ปัจจัยส่วนบุคคลการแพร่ระบาดของโควิด-19 ก็ส่งผลให้สถาบันการศึกษาต้องเร่งปรับปรุงความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี เพื่อรองรับรูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ถึงแม้ว่าการเรียนออนไลน์จะมีความยืดหยุ่นแต่อาจไม่สามารถทดแทนประสิทธิภาพของการเรียนในห้องเรียนปกติได้สำหรับผู้เรียนบางกลุ่ม ดังนั้นนิสิตจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและ

รูปแบบการใช้ชีวิตให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดเพื่อดูแลตนเองและคนรอบข้างให้ปลอดภัยจากโรคระบาด

สรุป

ในช่วงที่การระบาดของ COVID-19 นั้นผลการศึกษาพบว่าด้านความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์มีประเด็นที่โดดเด่น ได้แก่ ความทันสมัยของสื่อ เอกสาร และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน การที่นิสิตสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตได้ ความสะดวกสบายของอาคารสถานที่ต่อการเรียนอย่างเหมาะสม รวมถึงการที่นิสิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เช่น สถานที่ถูกสุขลักษณะ ไม่มีเสียงรบกวน นอกจากนี้ในส่วนของการร่วมมือของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาก็ให้เห็นว่าการให้บริการด้านสัญญาณและโปรแกรมที่ผู้เรียนและผู้สอนสามารถเข้าถึงได้เป็นประเด็นสำคัญ นอกจากนี้หน่วยงานด้านการสื่อสารและการศึกษาก็จำเป็นต้องแก้ปัญหาเรื่องการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ด้วย ขณะที่ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชาและส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนเชิงบวกของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้เรียนเองก็ต้องเข้าใจถึงความจำเป็นของสถานการณ์ COVID-19 และต้องมีวินัยในตนเองต่อการศึกษา และในประเด็นของคุณภาพชีวิตนิสิตแสดงให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่พอใจกับการป้องกันตัวเอง เช่น การสวมหน้ากากอนามัยและพกเจลแอลกอฮอล์เสมอเมื่อมีการเดินทางออกนอกที่พักสม่ำเสมอ รักษาการสื่อสารกับเพื่อน ครอบครัว และอาจารย์ผู้สอน นอกจากนี้นิสิตยังได้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ มีการนอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ ซึ่งส่งผลให้นิสิตมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องผลกระทบของโรคระบาด COVID-19 ที่ส่งผลต่อการเรียนของนิสิตคณะอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผู้วิจัยมีข้อค้นพบและข้อเสนอแนะดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ควรพัฒนาและเสนอทรัพยากรการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์, วิดีโอบรรยาย, และแบบทดสอบออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างการเตรียมตัวก่อนการเรียนของนิสิต โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความเข้าใจและความพร้อมก่อนเข้าห้องเรียนจริง

1.2 ในระหว่างทำการเรียนการสอนผู้สอนควรใช้เทคนิคการสอนที่กระตุ้นการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์จากนิสิต เช่น การใช้เกมและกิจกรรมกลุ่มเพื่อเพิ่มความกระตือรือร้นและสมาธิในการเรียน นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีเช่นการสำรวจความคิดเห็นแบบเรียลไทม์ในห้องเรียนสามารถช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมและตอบสนองจากนิสิตได้ดีขึ้น

1.3 ภายหลังการเรียนการสอนสนับสนุนการเรียนรู้ต่อเนื่องและการทบทวนโดยมหาวิทยาลัยควรมีการจัดตั้งระบบการสนับสนุนการเรียนรู้ต่อเนื่อง เช่น ฟอรัมออนไลน์หรือกลุ่มการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นิสิตมีโอกาสทบทวนบทเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนและอาจารย์ นอกจากนี้ การจัดเวิร์กช็อป

หรือการประชุมสัมมนาออนไลน์เป็นประจำสามารถช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในด้านการพัฒนาทรัพยากรการเรียนการสอนควรสำรวจการพัฒนาและการใช้งานทรัพยากรการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมถึงหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิดีโอบรรยาย และแบบทดสอบออนไลน์ เพื่อประเมินผลกระทบต่อการเตรียมตัวก่อนการเรียนและความเข้าใจของนิสิต การศึกษาควรมุ่งเน้นที่การสร้าง ความเข้าใจและความพร้อมของนิสิตก่อนเข้าสู่ห้องเรียนจริงและประเมินความสามารถของทรัพยากรเหล่านี้ในการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้

2.2 ในด้านเทคนิคการสอนเชิงปฏิสัมพันธ์ควรทดลองและประเมินเทคนิคการสอนที่กระตุ้นการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์จากนิสิต เช่น การใช้เกมและกิจกรรมกลุ่ม นอกจากนี้การวิจัยควรสำรวจการใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน เช่น การสำรวจความคิดเห็นแบบเรียลไทม์ เพื่อประเมินผลต่อความกระตือรือร้นและสมาธิในการเรียนของนิสิต

เอกสารอ้างอิง

- อรพินท์ ชูชม, ไตรรงค์ ฉายะจินดาวงศ์, & กัญญารักษ์ เกาศิริฤทธิกุล. (2563). พฤติกรรมและเจตคติต่อการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยตะวันออก*, 11(2), 326-334.
- Ali, W. (2020). Online and remote learning in higher education institutes: A necessity in light of COVID-19 pandemic. *Higher Education Studies*, 10(3), 16-25.
- Brown, T., & Smith, S. (2021). Supporting mental health and well-being for students during the COVID-19 pandemic. *Education and Health Journal*.
- Cao, W., Fang, Z., Hou, G., Han, M., Xu, X., Dong, J., & Zheng, J. (2020). The psychological impact of the COVID-19 epidemic on college students in China. *Psychiatry Research*, 287, Article 112934.
- Dhawan, S. (2020). Online learning: A panacea in the time of COVID-19 crisis. *Journal of Educational Technology Systems*, 49(1), 5-22.
- Department of Mental Health, Thailand. (2020). *The psychological impact of COVID-19 on students in higher education*.
- Dhawan, S. (2020). Online learning: A panacea in the time of COVID-19 crisis. *Journal of Educational Technology Systems*, 49(1), 5-22.
- Jenasantikul, N. (2021). Online classroom management in response to the transition from face-to-face classes due to the COVID-19 epidemic. *Veridian E-Journal*, 14(1), 1-13.

- Johnson, N. (2021). Adapting higher education during a pandemic: A case study of Thai universities.
- Lee, A. (2020). Innovative education in a time of crisis: A rapid response to the COVID-19 pandemic. *Journal of Innovation in Education*.
- Ministry of Public Health, Thailand. (2020). *COVID-19 outbreak and its impact on Thai education system*.
- Mukhtar, K., Javed, K., Arooj, M., & Sethi, A. (2020). Advantages, limitations and recommendations for online learning during COVID-19 pandemic era. *Pakistan Journal of Medical Sciences*, 36(COVID19-S4), S27-S31.
- Smith, J., & Denson, L. (2020). Social and psychological impacts of COVID-19 on higher education students. *Journal of Social Sciences*.
- Sunshine, et al. (2021). Factors affecting students' academic performance: A case study of Sohar University. *Psychology and Education*, 58(5), 4624-4635.
- Toquero, C. M. (2020). Challenges and opportunities for higher education amid the COVID-19 pandemic: The Philippine context. *Pedagogical Research*, 5(4), Article em0063. <https://doi.org/10.29333/pr/7947> Retrieved May 13, 2023.
- UNESCO. (2020). COVID-19 impact on education. Retrieved May 13, 2023, from <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse>.
- UNESCO. (2020). *COVID-19 educational disruption and response*.
- World Health Organization. (2020). *COVID-19 Public Health Emergency of International Concern (PHEIC) Global research and innovation forum*.
- Xie, Y., & Hu, J. (2020). Factors affecting academic performance of college students in China during COVID-19 pandemic: A cross-sectional analysis. *Frontiers in Education*.
- Yigermal, M.E. (2020). Determinants of good academic performance among university students in Ethiopia: A cross-sectional study. *BMC Medical Education*.